

De internist als evenwichtskunstenaar

‘De onduidelijkheid die je in dit vak soms tegenkomt, daar moet je mee kunnen omgaan’

Grip krijgen op de complexe binnenwereld van het lichaam. Dat is wat de meeste geneeskundestudenten aantrekt in interne geneeskunde. Specialist en opleider Marcel Levi helpt puzzelaars uit de droom. Een internist is ook gewoon behandelaar. Linda van Tilburg

beeld: De Beeldredactie, Kick Smeets

Geregeld krijgt hij ze op gesprek: sollicitanten die hun keuze voor interne geneeskunde motiveren met ‘ik vind puzzelen zo leuk’. Daar is op zich niets mis mee, maar hij helpt ze wel meteen uit de droom. ‘Dat is een romantisch beeld en het is flauwekul’, stelt internist Marcel Levi van het Academisch Medisch Centrum (AMC) in Amsterdam. ‘Het is een wijdverbreid idee onder studenten dat niet overeenkomt met de werkelijkheid.’

Althans, niet meer, want inwendige geneeskunde heeft zich in de loop van de tijd ontwikkeld van een vooral diagnostisch naar een combinatie van een diagnostisch

risicovolle behandelingen. Het is alleen zo dat effecten en eventuele complicaties pas na verloop van tijd optreden, waardoor vaak niet direct de relatie met de behandeling wordt gelegd. Volgens mij is dat de reden waarom interne niet als behandelend specialisme bekend staat en chirurgie bijvoorbeeld bij uitstek wel. Als een patiënt overlijdt op de operatietafel is de link met de chirurg immers wel snel gelegd.’

Niet blindstaren

Levi heeft nog een reden waarom studenten zich niet moeten blindstaren op het puzzelen. ‘Ik heb vaak gemerkt dat aspirant-aio's die zeiden van het puzzelwerk te houden, daar juist moeite mee hadden als ze aan de slag gingen’, vertelt hij. ‘De onduidelijkheid die je in dit vak soms tegenkomt, daar moet je mee kunnen omgaan. Dat vraagt geduld en doorzettingsvermogen. Je moet fanatiek zijn in het willen behalen van resultaat. En, minstens zo belangrijk: een brede en parate medische kennis hebben die je op het juiste moment en op de juiste manier moet weten te koppelen aan de praktijk. Er zijn veel aio's die, eenmaal aan het werk, juist heel erg verlangen naar duidelijkheid.’

Ontzettend veelzijdig

Zelf houdt Marcel Levi van zijn vak omdat het zo ontzettend veelzijdig is. Niet alleen is een internist zowel

‘Je moet het geheel belangrijker vinden dan een deel’

en een actief behandelend specialisme. Levi: ‘We stellen tegenwoordig bij vrijwel alle patiënten een behandeling in, meestal curatief maar soms ook alleen ondersteunend. En dat zijn vaak intensieve behandelingen. Denk bijvoorbeeld aan het toedienen van antistollingsmiddelen, het geven van chemokuren en het verrichten van beenmergtransplantaties. Dat zijn stuk voor stuk heftige en zeer



Internist Marcel Levi: 'Door het brede karakter van interne geneeskunde ontstaat de behoefte om een subspecialisatie te kiezen.'

beschouwend als behandelend bezig, hij heeft ook te maken met een gevarieerde patiëntenpopulatie: van jong tot oud en van chronisch tot acuut. Hij moet hoogstaande en up-to-date kennis hebben en deze kunnen analyseren en toepassen. Binnen interne geneeskunde gaan nieuwe ontwikkelingen in biotechnologie en techniek momenteel razendsnel. En tegelijkertijd moet hij een teamspeler zijn, in staat om zijn eigen taken perfect te organiseren en goed samen te werken met anderen. 'Een belangrijk deel van de dag ben ik bezig met andere specialismen', legt Levi uit. 'Als internist kom je op alle afdelingen van het ziekenhuis. Je doet overal consulten. Dat betekent dat je goed moet communiceren met collega's.'

Verwarrend

'Medisch-inhoudelijk gezien moet je het geheel belangrijker vinden dan een deel', vindt Levi. En dat is voor internisten in opleiding de grootste uitdaging, weet hij. 'Omdat interne geneeskunde een breed specialisme is, moet je een brede oriëntatie hebben. Tegelijkertijd ontstaat door dat brede karakter juist ook de behoefte om een subspecialisatie te kiezen. Dan wil iemand bijvoorbeeld hematoloog of orgaanspecialist worden. Het is soms moeilijk en verwarrend om die twee in balans te houden. Veel aios ervaren dat als een druk.'

Hoe gaat hij daar als opleider mee om? Levi: 'Ik juich subspecialisaties van harte toe. Maar ik let er heel goed op

dat mensen daardoor geen delen van het vakgebied gaan afstoten. Samen met aios kijk ik vooral naar wat ze niet langer zullen doen als gevolg van hun subspecialisatie. Die keuze is namelijk het moeilijkst. In de praktijk levert

Marcel Levi: 'Binnen interne geneeskunde gaan nieuwe ontwikkelingen in biotechnologie en techniek momenteel razendsnel.'



'Promotie is pre maar geen noodzaak'

Mette Hazenberg (38) is vierdejaars aios interne geneeskunde bij het AMC.

'Tijdens mijn studie spraken de vakken van interne geneeskunde me het meest aan. Dat gevoel werd bevestigd toen ik mijn coschappen ging doen: het is een breed specialisme, met veel deelgebieden. Precies zoals ik had gedacht en gehoopt. Ondertussen had ik



Mette Hazenberg, aios interne geneeskunde: 'Ik merkte dat ik het contact met patiënten had gemist.'

ook de onderzoeker in mezelf ontdekt. Ik moest driekwart jaar wachten tot ik aan mijn coschappen kon beginnen en kwam in die tijd een vacature tegen van de toenmalige bloedbank. Daar zocht men iemand voor een onderzoek op het gebied van de hematologie, voor een halfjaar. Ik werd aangenomen en het beviel wederzijds zo goed, dat ik na mijn coschappen werd gevraagd of ik daar promotieonderzoek wilde doen. Aansluitend

daarop kregen mijn partner en ik allebei de kans om *postdoc fellow* te worden in San Francisco.

Toen ik in 2005 ging solliciteren voor een klinische opleidingsplaats, was ik al zeven jaar afgestudeerd. Als onderzoeker had ik een naam opgebouwd. Het ziekenhuis in gaan was in feite een stap terug: sinds lang weer onder supervisie werken, alles van meet af aan moeten leren. Toch trok de kliniek en daarom heb ik de stap genomen. Vooral in het begin was het zwaar, maar ik ben heel blij dat ik het heb gedaan. Ik merkte dat ik het contact met patiënten had gemist. Daar heb ik veel energie uit gehaald. De opleiding interne geneeskunde vraagt tamelijk veel van je. Ik ken aios die tot negen uur 's avonds in het ziekenhuis blijven omdat je zoveel moet uitzoeken. Zelf probeer ik dat te voorkomen. Ik heb geleerd mezelf 's middags op een bepaald moment de vraag te stellen: wat moet er per se nog af voor ik naar huis ga? Alleen voor echt urgente zaken blijf ik langer; de rest kan blijven liggen voor de volgende ploeg. Of ik neem wat mee naar huis.

Tegen studenten zou ik willen zeggen: ken jezelf, weet wat je sterke kanten zijn en richt je daarop. Loop veel stages, ga niet af op wat anderen zeggen. Een promotie is misschien een pre, maar geen noodzaak als je gaat solliciteren als aios interne. Goede klinische artsen zijn net zo belangrijk, ook in academische ziekenhuizen. Wil je wel promoveren, oriënteer je dan goed op de onderzoeksgroepen en ga voor de beste. Kies niet puur voor een opleidingsplaats omdat ze je "willen hebben". Veel labs zitten te springen om goede mensen.'

het meestal geen problemen op omdat we in teamverband werken. Maar er zijn wel grenzen. Stel dat iemand een patiënt behandelt voor een lymfoom en die patiënt krijgt tijdens de behandeling suikerziekte. Dan vind ik dat dezelfde arts die patiënt moet kunnen blijven behandelen. Ik zou het geen goede zaak vinden als deze patiënt zou worden doorgestuurd naar de endocrinoloog.'

Plaspillen

Hoe gevarieerd en veeleisend interne geneeskunde ook is, toch ligt ook bij dit vak de verveling op de loer. Marcel Levi drukt het zijn jonge collega's voortdurend op het hart. 'Mijn boodschap aan coassistenten is: doe je best om het leuk te houden voor jezelf. Verbind de kennis uit je studie, bijvoorbeeld over biochemische processen en moleculaire genetika, voortdurend met wat je tegenkomt bij patiënten. Anders zit je voor je het weet de zoveelste patiënt met dikke voeten plaspillen voor te schrijven. Dat wordt saai. Na tien jaar zit je dan gegarandeerd met een burn-out. Bovendien: als je als internist op de automatische piloot draait, zit je waarschijnlijk 29 van de 30 keer goed. Maar die ene keer heb je het mis. En die ene keer, daar moet je het voor doen. Elke dag opnieuw.'

Als

knmg Workshops

Solliciteren voor coassistenten

Hulp nodig bij het bemachtigen van een opleidingsplaats? Je leert in drie uur hoe je jezelf blijft tijdens een sollicitatiegesprek en hoe je je motivatie overtuigend verwoordt.

Kosten: 50 euro voor KNMG-studentleden

Data: 9 september, 13 oktober en 10 december

Populair wetenschappelijk schrijven

Schrijven over het vak voor een breed lezerspubliek? Op journalistiek aantrekkelijke wijze een tijdschriftartikel maken? Leer in twee dagdelen de beginselen van de journalistiek.

Kosten: 190 euro voor KNMG-studentleden

Data: 30 september en 7 oktober

Het KNMG Loopbaanbureau heeft een uitgebreid workshopaanbod. Kijk voor meer info en aanmelden op www.knmg.nl/loopbaanbureau.